

Brev från och till medlemmar av familjen Gjörwell, växlade åren 1780-1811 E...

Gjörwell, Carl Christoffer,

HS Ep. G 12:1

National Library
of Sweden

Til Herr Joh. Nilas och Fru Gustava Eleonora
Lindahl i Norrköping.

126
Stockholm, Trettonde dagen, kl. 8 om aftonen. 1793

Mina så Hjerteligen älskade Barn.

Efter löfte kommer nu en ny Numero af vår Familje-Bulletin. N:o 1, som beskriver af Brevet til mina älskade Barn i Upland, som jag redan meddelat mina älskade Barn i Norrköping, och innehåller berättelsen om själwa Julhelgen; N:o 2, som nu bitäggas, beskriver Nyårs-dagen uti Brev til min förvarande Mandorff; och bliver ^{älskade} detta Brev N:o 3, hvarmedelst åter denne lång-togtid äfven på Pappret beslutas: och hafva mina söta Barn i Norrköping således hela Redogörelsen för densamma uti sina Händer.

Jag vil dock något i förväg orda om min egen organiske Person. Efter min Sjukdom hände, at al Skuden gick af min Kropp, så at jag bär nu nya ytor på Händer och Fötter samt öfrige ledamöter. Min Lif-Medicus förklarade detta för et ganska godt Tecken, och försäkrade. Arthuter Skallman sig under sin 42-åriga Praxi ej hafva känt mer än 3:ne Casus (min var den tredje) af en så beskaffad Sjukdom, som den hvilken jag genomgick, och bestod uti en general Renning inom och utom Kroppen, af en Feber utan Skuffredvärk och Mågor, åtföljd af en slutelig Torst, hvilken afklädt Skuden af alla de inwärtas Partierne, öfven som jag efter Tåpiskningen dageligen afklädde mig Skuden på Kroppens yttre Delar. Man kallade detta en Renovation af hela mit animaliska Väsende; och at en sådan Renning och Förnyelse medelst Affhudning eller Expektion merändels betydade en sund och långvarig Alderdom. Skvad åter Kostan beträffade, så förskunnade han, at den, dock lindrig, kommer at följa mig hela vintern, til det det blifver åter full värma i Luften. Detta senare har sin rättighet, ty jag kostar smått alle dagar; har dock återvunnit matlusten, Sömn, humör och färg. Skvad däremot den höga Alderdomen och de Skundra åren beträffar, så känner jag bäst, at jag alle dagar nalkas mit Setuli Sult, och at Senioratet snart kommer at undergå sin Examen rigorosum; ty det Sectionde-tredje året är i näste månad för dörens. Gifve dock Gud, at alla mina Barn til en början måtte upnä min nuvarande ålder med min nuvarande Sinnesmunterhet; men både jag och Söta Mor omgåås dagligen med hemliga Bekymmer, hwad våra begge äldsta Barn beträffar. Lilla Louise's Hälssa är orwanligt klen, och det emot alles vår förmodan;

ty

ty Lilla Stafva minns nog, huru stark hon var på Djurgården, mera Gafse än Flicka;
men just hennes Vårdebohet och så foga Respekt för årtiderna hafva gifvit hennes
Drott en Svaghet, som att mera tilltager. Hon lefver väl eljest et det lyckligaste lif i
verlden; har en Man, som älskar, ja tillbeder henne, som bär henne på sina händer
och skaffar henne allt långt öfver hennes egen tanke och önskan. När de före
Helgen skulle resa til Tierns, så fik hon de förträffeligaste och tillika dyrbara
Vinterplagg, och omborades uti Täckstada, som en liten Drottning. Sjelfva
Jul-aftonen kl. 8 om qvällen kommo de fram til Prästgården i Tierns; och såsom
Louise än ikke fedit sin Svärmor och sina Svägerskor, så var hon fjäff en veritable
Julklapp där i Sluften. Så hjerteligen välkommen var hon också. Sin Svärmor,
Drottinnan Almqvist, född Bergman, också Präst-dotter, beskriver hon såsom
icke särdeles vacker, men däremot en förträffelig Sluffen; och sina Svägerskor
såsom genomseftadliga Flickor, men som, i blyt på Modrens Imagination eller
behageliga lecturer, eller af ^{annan} en skänd osak, alla får ansligten, som betaga
dem förslags-rättigheten til et rum ibland de vana stö, jag menar ibland
de Svenska Gräverne. De tala gerna mycket, ty de äro Fruntimer; men den
finare och grannare Långagen är der före ikke deras Modersmål. Svägrarne
äro ända stidare både til ytar och omgång; så at, så grundlärd Theolog Fädrer är,
och så grundförfaren Elshållerfka Modren är, lära dock ingen af dem varit
Ledamot uti synsfrings-Sällskapet. Vår Almqvist lyser således såsom en Sol
där på Firmamentet ibland sine många Dötter och Systrar - med lilla Louise
vid sin sida - Devarr! hvilken Contrast! - De foro sedan omtering på Drott,
Blare- och Prästgårdar, firades och fägnades allestädes; men jag fruktar, at
Louises Drott ej skulle hånda ut med flera sådana Jul-gåtor: ty när hon i
Torsdags kom hem, kunde hon för Skoht och tryket Anddrägt ikke komma til
ett, utan söta nor måste sjelf, ehuru ikke särdeles välmående, fatta sig uti
Almqvists Släde och fara up til henne. I dag har det söta Barnet varit på vårt
lilla så kallade Jul-gille, höstar och fer mycket gifven ut. För öfrigt söt och
god såsom et Socker, samt sitter just nu uti Förmåtes. Sonhan underdit Portrait
och spelar Doften; har Secreten Mandorff - som hon tycker bäst mycket om,
och det är intet underligt - til sin Granne. Ack Herre Gud! om min starkas
Brita Nora skulle hända samma misföde, som hennes Mor, at se några af
sina Barn gå före sig utur verlden, så följer hon snart efter; och hvad blifver
då af mig, af mina Hundra år, när hon ej vidare gläder mit Sinne och sköter
min Kropp? Vätte, med lit fruga Drott och lit häftiga Sinne, bekymrar ikke
mindre. Han skrifer ikke måttfjuka Drott förjäfves. Ni se nu Svägerskan
Widegren dö alla dagar, och då jag i går föllk hennes Man uti Stats utredningen,

† De lefande: och där nu alla församlade Barnen voro Ellofra til antalet, var
5 Söner och 6 Döttrar; Louise fylde Solf-talet.